

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Koesj>

Koesj is

1. de naam van een historische *persoon*,
2. de oude geografische naam van een *gebied* in het Noord-Oosten van Afrika en
3. de naam van een historisch *koninkrijk* in het tegenwoordige Soedan.

Gebied en rijk zijn vernoemd naar **Koesj**, de zoon van Cham en de kleinzoon van Noach. Van Koesj stammen de Afrikanen (met donkere huidskleur) af, die de Koesjieten of Moren worden genoemd. Zie verder [Koesj \(persoon\)](#).

Door Egyptische en Hebreeuwse schrijvers werd de naam *Koesj* gebruikt voor een **gebied** in het Noord-Oosten van Afrika, namelijk het gebied van het huidige zuidelijk Egypte, Soedan en de Hoorn van Afrika (= Ethiopie, Eritrea, Djibouti en Somalie).

De Statenvertaling vertaalt Koesj (=zwart) door *Morenland*.

Het **koninkrijk** Koesj lag ten zuiden van Egypte en had zijn centrum rond Khartoem, de tegenwoordige hoofdstad van Soedan. Op die plaats vloeien de blauwe en witte nijl samen. Koesj nam vele Egyptische gebruiken over, inclusief religie en pyramiden. In tegenstelling tot Egypte werd Koesj nooit overwonnen door de Romeinen en bleef dan ook langer bestaan. Tijdens de Romeinse periode was Koesj innerlijk verdeeld en werd overwonnen door de Noba-volken, waarvan de naam Nubië werd afgeleid.

In Zefanja is sprake van 'de **rivieren** der Moren', de rivieren van Koesj.

Sef 3:10 Van de zijden der rivieren der Moren zullen Mijn ernstige aanbidders, [met] de dochter Mijner verstrooiden, Mijn offeranden brengen. (SV)

Wellicht mogen we ^[1] denken aan de Nijl en de Atbarah (ook genoemd Zwarte Nijl of Astaboras). De laatste rivier is ongeveer 805 km lang, stroomt door Ethiopië en Soedan en mondt bij de stad Atbarah in de Nijl uit.

Naar Koesj zijn **Israëliëten** verstrooid. De profeet Jesaja profeerde aangaande het overblijfsel van Gods volk:

Jes 11:11 Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrie, en van Egypte, en van Pathros, en van Koesj, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee.

(SV)

Bij de **toekomstige** verschijning van God (in de verheerlijkte Christus), wanneer Hij komt om de wereld te oordelen en Zijn volk Israël te verlossen, zullen de inwoners van Koesj verschrikt worden. De profeet Habakuk zag in een gezicht:

Hab 3:3 God kwam van Theman, en de Heilige van den berg Paran. Sela. Zijn heerlijkheid bedekte de hemelen, en het aardrijk was vol van Zijn lof.

Hab 3:4 En er was een glans als des lichts, Hij had hoornen aan Zijn hand, en aldaar was Zijn sterkte verborgen.

Hab 3:5 Voor Zijn aangezicht ging de pestilentie, en de vurige kool ging voor Zijn voeten henen.

Hab 3:6 Hij stond, en mat het land, Hij zag toe, en maakte de heidenen los, en de gedurige bergen zijn verstrooid geworden; de heuvelen der eeuwigheid hebben zich gebogen; de gangen der eeuw zijn Zijne.

Hab 3:7 Ik zag de tenten van Koesjan onder de ijdelheid; de gordijnen des lands van Midian schudden.

Hab 3:8 Was de HEERE ontstoken tegen de rivieren? Was Uw toorn tegen de rivieren, was Uw verbolgenheid tegen de zee, toen Gij op Uw paarden reedt? Uw wagens waren heil.

Hab 3:9 De naakte grond werd ontbloot [door] Uw boog, [om] de eden, aan de stammen gedaan [door] het woord. Sela. Gij hebt de rivieren der aarde gekloofd.

Hab 3:10 De bergen zagen U, [en] leden smart; de waterstroom ging door, de afgrond gaf zijn stem, hij hief zijn zijden op [in] de hoogte.

Hab 3:11 De zon en de maan stonden stil in [haar] woning; met het licht gingen Uw pijlen daarhenen, met glans Uw bliksemende spies.

Hab 3:12 Met gramschap tradt Gij [door] het land, met toorn dorstet Gij de heidenen.

Hab 3:13 Gij toogt uit tot verlossing Uws volks, tot verlossing met Uw Gezalfde; Gij doorwonddet het hoofd van het huis des goddelozen, ontblotende den grond tot den hals toe. Sela.

Hab 3:14 Gij doorboordet met zijn staven het hoofd zijner dorplieden; zij hebben gestormd, om mij te verstrooien; die zich verheugden, alsof zij de ellendigen in het verborgen zouden opeten.

Hab 3:15 Gij betrakt [met] Uw paarden de zee; de geweldige wateren werden een hoop.

(SV)

Over de vermelding van [Midian](#) en Koesjan (waarschijnlijk duidend op Koesj) schrijft Dächsel: "De Profeet noemt juist deze twee volken als vertegenwoordigers van alle volken; welke eens voor de verschijning van de Rechter der wereld zullen sidderen, omdat Hij in het voorgaande deze toekomstige verschijning met haar uitwerkingen op de volken vergeleken heeft met de verschijning Gods op de Sinaï, en bij de doorleiding van het volk door de Schelfzee, aan welker beide zijden deze volken wonen."^[2]

Uit Koesj zullen aanbidders komen en God offeranden brengen.

Sef 3:10 Van de zijden der rivieren der Moren zullen Mijn ernstige aanbidders, [met] de dochter Mijner verstrooiden, Mijn offeranden brengen. (SV)

Meer informatie

Artikel [Koesj \(oudheid\)](#) op Wikipedia.nl

Bronnen

- De afbeelding is in juli 2009 overgenomen van Wikimedia Commons. Maker: Mark Dingemanse.
[Bron](#).
- Artikel [Koesj \(oudheid\)](#) op Wikipedia.nl
- Artikel [Nubië](#) op Wikipedia.nl

Voetnoten

[1.?](#) Met Karl August Dächsel in zijn commentaar bij Zef. 3:10. Karl August Dächsel; F P L C van Lingen; H van Griethuijsen, Antz. et al, *Bijbel, of De geheele Heilige Schrift, bevattende al de kanonieke boeken van het Oude en Nieuwe Testament (volgens de Staten-overzetting)* (Kampen: Bos, 1893-1901).

[2.?](#) Aangehaald in het bijbelcommentaar van Dächsel, Van Lingen en Van Griethuijsen, bij Hab. 3:7